

Forfatter: Scharling, Carl Henrik

Titel: BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-01-27)

Citation: Scharling, Carl Henrik: "BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-01-27)", i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 272. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000070.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mandag 27. Jan. 1862.

Igaaraftes var jeg hos Bjørnson. Jeg slutter mig bestandigt nøiere og nøiere til ham, og han vil muligvis faae en ikke ringe Indflydelse over mig. Han har et godt og kjærligt Hjerte. Jeg taler mig ud for ham, som jeg ikke har talt mig ud, siden jeg reiste hjemme fra, fordi jeg ingen har haft at tale s. 273 mig ud for. »Ja,« sagde han bl. A. til mig, »jeg har nu den Tro, at Du vil komme til at ligge paa Reiser Dit hele Liv igjennem. Dermed mener jeg ikke, at Du altid skal ligge paa Jernbaner og Dampskibe — men jeg mener, Du vil ligge paa Reiser i Aandens Verden. Du vil aldrig slaae Dig til eet bestemt og udanne Dig deri, men Du vil bestandig opsøge Dig noget Nyt, som Du ikke har kjendt før, og hvorom Du saa ogsaa troer, at ingen Andre har kjendt det før.« Jeg klagede over den Vaklen, hvori jeg stedse gaaer, at jeg ikke ret veed, om jeg skal kaste mig over Theologien eller Æstethiken, og muligvis bliver det tilsidst Ingenting. . «Den Tvivl vil Du vistnok lide under mange Aar endnu,« sagde Bjørnson, »jeg tror, at Du vil blive ved at skrive, for Du er vist meget productiv, og Du vil sagtens skrive mange Feil (?) endnu, ligesom Du hidtil har gjort, men eengang maaske, i Dine senere Aar, naar Du har samlet megen Erfaring og er blevet klog af Skade, saa vil Du muligt kunne præstere noget, hvorom man vil sige: »det er godt.« *) Og Du gaa blot som hidtil Din Vei roligt, bliv rost af Dine Venner, bliv skjældt ud af Dine Fjender — men lad hverken s. 274 det Ene eller det andet forstyrre Dig.« — Saavidt Bjørnson.

Igaar havde jeg en prægtig Tour ud til Frascati. Vi vare mange samlede, godt Veir og godt Humeur. Men endnu huser Vinteren derude; er Himlen end klar og Luften mild, saa hviler dog den samme Stemning over Landskabet som i November hos os. Vi have ellers megen Regn hernede, og Sciroccoen aander ofte den tunge Aande udover Staden.

Forleden Dag aflagde jeg et Besøg hos Cardinal Reisach, til hvem jeg havde Anbefalingsbreve. *)

Efter at have ventet behørigt i Forgemakket, blev jeg ført ind til ham. Han sad i et stort koldt Værelse, som Italienerne altid gjøre, med sin røde Cardinalhue paa Hovedet. Han talte med mig om min Reise, om Katakomberne og tilbød mig sin Tjeneste, hvis jeg i noget Punkt ønskede den.

— Nu skal jeg forøvrigt til at anstille Eftersøgelse efter hine Haandskrifter til Professor Delitzsch. Men Vaticanet ligger i den anden Ende af Rom, og de Folk, som jeg skal tale med, ere ikke let at faa fat i — saa jeg maa sagtens gjøre adskillige forgæves Løb derud. Men kunde jeg blot faae udrettet Noget, skal jeg ikke fortryde paa Ulejligheden.

Idag skal Paven indvie Jernbanen til Neapel, men det har regnet stærkt inat, saa jeg tvivler paa, at der bliver noget deraf, tilmed da Cardinalerne gjøre Alt deres forat faae det udsat, eftersom de s. 275 ikke gjerne ville have nogen Forbindelse med piemontesiske Stater.

Din Dig elskende Søn

Henrik.